

гова длѣжность, защото изустно-то слово служи и за основѣ на писмовно-то. Нѣ изустно-то слово е основано на мысленіе, та, учитель-тѣ е длѣженѣ да дава на дѣца-та упражненія, които възбуждають мысль и подканяють да ся изрѣче тая мысль съ рѣчи. Нѣ съ какво може да ся възбуди мысль въ дѣте-то и да ся извади отъ него самостоятелна рѣчь, ако му непокажемѣ нѣкой прѣдмѣтъ или нѣщо исписано? Ето защо ся туря наглядно-то обучение въ длѣжности-ты на учителя и ся поставя това занятіе прѣди двѣ-тѣ други — обучяване на писаніе и четеніе — ако и да трѣбва да връвять заедно и три-тѣ тыя занятія.

А що е наглядно обучение? То е таково ученіе, което не ся гради на отвлѣчени прѣдставленія и думы, а на сложны образы, които дѣте-то усвоява непосредствено. Тыя образы дѣте-то или гы усвои при сѣще-то ученіе, подѣ ръководство-то на учителя, или по-напрѣдѣ, чрѣзѣ самостоятелно наблюденіе, учитель-тѣ все намира въ душѣ-тѣ на дѣте-то вече готовѣ образѣ и на него гради ученіе-то.

Кой не знае отъ себе-си, че въ нашѣ-тѣ память оставяють за много врѣмя оныя образы, който сме усвоили сами чрѣзѣ внимателно глѣданіе, и че на такѣвъ втлѣпенѣ въ насѣ образѣ, лесно и за много врѣмя привръзваме дори и отвлѣчени мысли, кои-то безѣ това быхѣ ся заличили екоро. Ето защо самѣ Божественый учитель нашѣ ни показа голѣмѣ примѣръ отъ наглядно обучение: Той зималѣ полско цвѣте, и като го показвалѣ, говорилѣ за довѣренность-тѣ камѣ Провидѣніе-то; той посочвалѣ на Иерусалимскы-ты стѣны, и говорилѣ за суетѣ-тѣ на всеичко, що е земно; зималѣ най-просты-ты всякому